ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο τμήμα)
της 19ης Φεβρουαρίου 2004 *

Στην υπόθεση C-312/03,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον D. Martin,

προσφεύγουσα,

κατά

Βασιλείου του Βελγίου, εκπροσωπουμένου από τον E. Dominkovits,

καθού,

που έχει ως αντικείμενο να αναγνωρισθεί ότι το Βασίλειο του Βελγίου, παραλείποντας να θεσπίσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για τη συμμόρφωσή του προς την οδηγία 1999/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Μαΐου 1999, σχετικά με ορισμένες πτυχές της πώλησης και των εγγυήσεων καταναλωτικών αγαθών (ΕΕ L 171, σ. 12), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους A. Rosas (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, R. Schintgen και N. Colneric δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs
γραμματέας: R. Grass

έχοντας υπόψη την έκθεση του εισηγητή δικαστή,

αφού έλαβε υπόψη την απόφαση να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς προτάσεις του γενικού εισαγγελέα, τον οποίο άκουσε προηγουμένως,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 23 Ιουλίου 2003, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκησε, δυνάμει του άρθρου 226 ΕΚ, προσφυγή με την οποία ζητεί να αναγνωριστεί ότι το Βασίλειο του Βελγίου, παραλείποντας να θεσπίσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για τη συμμόρφωσή του προς την οδηγία 1999/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Μαΐου 1999, σχετικά με ορισμένες πτυχές της πώλησης και των εγγυήσεων καταναλωτικών αγαθών (ΕΕ L 171, σ. 12), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.

2 Το άρθρο 11, παράγραφος 1, της οδηγίας 1999/44 προβλέπει ότι τα κράτη μέλη πρέπει να θεσπίσουν τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, προκειμένου να συμμορφωθούν προς την εν λόγω οδηγία το αργότερο την 1η Ιανουαρίου 2002 και ότι πρέπει να ενημερώσουν αμέσως σχετικά την Επιτροπή.

3 Η Επιτροπή, μη έχοντας ενημερωθεί σχετικά με τα μέτρα μεταφοράς της οδηγίας 1999/44 στο βελγικό δίκαιο εντός της προθεσμίας που προβλέπει η εν λόγω οδηγία, κίνησε διαδικασία διαπιστώσεως παραβάσεως σύμφωνα με το άρθρο 226 ΕΚ. Αφού ζήτησε από το Βασίλειο του Βελγίου να υποβάλει τις παρατηρήσεις του, η Επιτροπή απηύθυνε, στις 19 Δεκεμβρίου 2002, αιτιολογημένη γνώμη με την οποία κάλεσε το εν λόγω κράτος μέλος να λάβει τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθεί προς αυτή εντός προθεσμίας δύο μηνών από την κοινοποίησή της. Επειδή το Βασίλειο του Βελγίου δεν απάντησε στην αιτιολογημένη γνώμη, η Επιτροπή άσκησε την παρούσα προσφυγή.

4 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Βασίλειο του Βελγίου παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις κρίσιμες διατάξεις της οδηγίας 1999/44, διότι παρέλειψε να θεσπίσει τα αναγκαία για τη συμμόρφωση προς την οδηγία αυτή μέτρα.

5 Το Βασίλειο του Βελγίου δεν αμφισβητεί ότι η εν λόγω οδηγία δεν μεταφέρθηκε στο εσωτερικό δίκαιο. Ωστόσο, επισημαίνει ότι το υπουργικό συμβούλιο ενέκρινε στις 7 Φεβρουαρίου 2003 σχετικό σχέδιο νόμου, το οποίο υπέβαλε προς ψήφιση στη Βουλή των Αντιπροσώπων (Chambre des représentants) στις 19 Φεβρουαρίου 2003. Η ψήφιση του εν λόγω σχεδίου νόμου δεν κατέστη, ωστόσο, δυνατή πριν από τη διάλυση των νομοθετικών σωμάτων (Chambres), οπότε πρέπει να υποβληθεί προς εξέταση στο υπουργικό συμβούλιο και κατόπιν να κατατεθεί στο Κοινοβούλιο.

6 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το Βασίλειο του Βελγίου δεν αμφισβητεί ότι, κατά την παρέλευση της ταχθείσας με την αιτιολογημένη γνώμη προθεσμίας, τα μέτρα που απαιτούνταν για τη μεταφορά της οδηγίας 1999/44 στο εσωτερικό δίκαιο δεν είχαν ακόμη ληφθεί και ότι, συναφώς, περιορίζεται στο να αναφέρει σε ποιο στάδιο βρίσκεται η διαδικασία της εν λόγω μεταφοράς.

7 Κατά πάγια νομολογία, η ύπαρξη παραβάσεως πρέπει να εκτιμάται σε σχέση με την κατάσταση του κράτους μέλους όπως αυτή παρουσιαζόταν κατά την παρέλευση της ταχθείσας με την αιτιολογημένη γνώμη προθεσμίας και ότι οι μεταβολές που επέρχονται στη συνέχεια δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη από το Δικαστήριο (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 16ης Ιανουαρίου 2003, C-63/02, Επιτροπή κατά Ηνωμένου Βασιλείου, Συλλογή 2003, σ. I-821, σκέψη 11).

8 Εν προκειμένω, είναι γεγονός ότι, κατά τη λήξη της ταχθείσας με την αιτιολογημένη γνώμη προθεσμίας, δεν είχε θεσπιστεί κανένα μέτρο για τη μεταφορά της οδηγίας στη βελγική έννομη τάξη.

9 Επομένως, η προσφυγή της Επιτροπής πρέπει να κριθεί βάσιμη.

10 Κατά συνέπεια, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το Βασίλειο του Βελγίου, παραλείποντας να θεσπίσει, εντός της ταχθείσας με την αιτιολογημένη γνώμη προθεσμίας, τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για τη συμμόρφωσή του προς την οδηγία 1999/44, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.

Επί των δικαστικών εξόδων

11 Σύμφωνα με το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υποβλήθηκε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η Επιτροπή υπέβαλε σχετικό αίτημα και το Βασίλειο του Βελγίου ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) **Το Βασίλειο του Βελγίου, παραλείποντας να θεσπίσει, εντός της ταχθείσας με την αιτιολογημένη γνώμη προθεσμίας, τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για τη συμμόρφωσή του προς την οδηγία 1999/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Μαΐου 1999, σχετικά με ορισμένες πτυχές της πώλησης και των εγγυήσεων καταναλωτικών αγαθών, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.**

2) **Καταδικάζει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.**

Rosas Schintgen Colneric

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 19 Φεβρουαρίου 2004.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος του τρίτου τμήματος

A. Rosas